

kan godt forstaa, at den danske Regering synes om, at der er andre, som vil sige, at den har gjort sine Sager godt. Der er for Resten en dansk Forfatter, der har sagt, at af Smiger tager de fleste Mennesker 50 pCt. mere, end de fortjener, og da vor Regerings Medlemmer ogsaa er Mennesker, falder de vel ind derunder; nogle faa Procent mere eller mindre gør det ikke saa nøje med. Lad dette nu staa ved sit Værd, men hvad jeg ikke synes om, er den Slutning, den tyske Rigskansler drog ud deraf, og det var den, at hvis den danske Regering kunde komme overens med den tyske, saa vilde dens Skøn have overmaade stor Indflydelse paa afgørende Sted, hos Ententen. Der er ligesom udrakt en Bejlerhaand til den danske Regering. Jeg kunde ønske, at den danske Regering vilde sige, at saadan som den Bejlerhaand er udrakt, i den By, hvor den er udrakt, og med den Tankegang, der laa bagved, lader det sig ikke gøre for den danske Regering at tage imod den. Jeg vilde ønske, at den danske Regering gennem sin Statsminister vilde sige rent og klart og afgørende, at den staa uden Bagtanker overfor Afstemningen i anden Zone, saaledes at de, som har den tungeste Opgave at løse i denne Tid, kunde faa en Støtte fra autoritativ Side herhjemme.

Henningsen: Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), sagde, at vi jo alle erindrer fra sidste Valgkamp, at det egentlige store Slagord, som Regeringspartierne gik til Valg paa, var dette: Stem paa Regeringens Tilhængere, sørg for, at den faar et Flertal igen, thi ellers kommer Danmark i Krig! Jeg kender ikke dette store Slagord fra den Valgkreds, hvor jeg var med at føre Valgkampen, og jeg tror heller ikke, der har været anvendt et Slagord, som netop havde denne Form, jeg tror, det er en noget fri Oversættelse af noget andet, der blev sagt under Valgkampen, nemlig at vi, der stillede os som Tilhængere af Regeringen, havde Tillid til, at de Mænd, der havde ført os gennem den første Del af Krigen, ogsaa havde de bedste Betingelser for at føre os frelst gennem den sidste Del af Krigen; men det er jo noget andet. For øvrigt maa jeg sige, at den Tillid, vi den Gang nærrede, heller ikke er blevet skuffet. Derimod mindes jeg fra min Valgkamp et andet Slagord, som jeg mødte Gang efter Gang fra mine to politiske Modstandere, og dette Slagord gik ud paa, at de gerne

vilde være med til at regulere Prisen paa Livsformødenheder og Levnedsmidler for den danske Befolkning, naar det blot skete paa den Maade, at Udgifterne dertil blev taget af Statskassen, saa at de kunde lignedes paa hele det danske Samfund i Forhold til Skatteevnen. Det var sikkert ikke alene i Kerteminde-Kredsen, at vi mødte den Betragtning fra Oppositionens Side, de Toner har sikkert lydt overalt, i hvert Fald i alle Landkredsene fra Skagen til Gødser. Og det er heller ikke underligt, at Oppositionen ved sidste Valg stillede sig paa det Standpunkt. Vi maa huske, at det er i Overensstemmelse med den Politik, der er drevet fra de to Partiers Side lige fra Krigen Begyndelse, fra 1914, da det blev krævet, at Prisen paa Rug skulde være Verdensmarkedets Pris og Differencen udbetales af Staten. Vi maa jo ogsaa indrømme, at samme Politik har været drevet her paa Rigsdagen efter Valget. I den korte Tid, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette høje Ting, har jeg lagt Mærke til, at af de to Opgaver, Regeringen har stillet sig paa dette Omraade, nemlig at skaffe Forbrugerne en overkommelig Pris og Producenterne en ordentlig og rimelig Avance, har den første været den, det var lettest at blive enig om. Det har været lettere at finde en passende Forbrugerpris end at finde en Pris, der medførte en Avance, som maatte siges at være passende og ordentlig for Producenterne. Gang efter Gang har der været krævet et højere Tilskud, skønt de, der krævede det, vidste, at det betød en forøget Udgift for Statskassen. Man kan i og for sig heller ikke bebrejde de to Partier dette, thi det er jo i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad de krævede ved sidste Valg. Og de to Partier har været fuldstændig enige paa dette Omraade, skønt det ene Parti ved enkelte Lejligheder har været foran det andet. Jeg husker saaledes, at i Fjor ved Behandlingen af Kødordningen tog saa vel det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) og det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) Afstand fra Venstres Politik paa det Omraade, idet de to ærede Medlemmer, som tilhører det konservative Folkeparti, mente, at Venstres Krav vilde medføre et for gunstigt Resultat for Producenterne. Til andre Tider har derimod Folkepartiet klarere præciseret sin Stilling paa dette Omraade. Jeg minder om en Udtalelse som den, det ærede 6te Medlem for Præstø Amt fremkom med ved Dyrtidslovens tredie Behandling i Fjor,